

Arrest

nr. 313 240 van 20 september 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VERSTRAETEN
Martelarenplein 20E
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 9 april 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 7 maart 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 juni 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 juli 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die *loco* advocaat E. VERSTRAETEN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 30 oktober 2022 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 31 oktober 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 27 juli 2023 stelde de Dienst Voogdij van de FOD Justitie een voogd aan gedurende verzoekers minderjarigheid.

1.3. Op 7 maart 2024 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 11 maart 2024 verzoeker ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 31/10/2022
Overdracht CGVS: 31/08/2023

U had een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 23 januari 2024 van 9u19 tot 11u40 in het bijzijn van een tolk Somalisch. Uw raadsman, meester Verstraeten, en uw voogd, meneer V. D. W., waren aanwezig gedurende het hele persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Somalische nationaliteit te hebben en tot de Rahanweyn clan te behoren. U bent afkomstig uit de stad Wanlanweyn wijk Maynuun in de provincie Lower Shabelle. U woonde daar met uw ouders, uw twee zussen en uw broer. Uw vader trouwde met een tweede vrouw en u heeft ook een halfbroer en een halfzus. Uw vader werkte als schilder en u ging naar school.

Al kind kwam u met Alshabaab in aanraking omdat u uw haar geknipt had op een manier die ze niet toelieten. U werd door hen verbrand.

Toen u op 25 juli 2022 ging voetballen werd u aangesproken door een man die vroeg om met hem te gaan bidden. U ging mee en er werd gepreekt over jihad. In augustus 2022 werd u door mannen geblinddoekt en meegenomen. Ze preekten tegen u over jihad en wilden u rekruteren. Ze zeiden dat ze u twee dagen later zouden komen halen. U werd daarna opgebeld en beschuldigd van spionage. Uw ouders beslisten om u weg te sturen.

U verliet het land op 5 september 2022 en reisde via Turkije naar Europa. U kwam aan in België op 30 oktober 2022 en diende de volgende dag een verzoek om internationale bescherming in.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: een psychologisch attest en een rapport van uw school in België.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

U verklaarde dat u stress heeft omwille van wat u meemaakte in het verleden en door de onzekerheid over uw asielprocedure. U legde documenten neer om dit te staven. Er kan uit deze documenten niet worden afgeleid dat u daadwerkelijk cognitieve problemen heeft en nergens wordt een diagnose of pathologie vastgesteld. Het betreft geen medisch attest waaruit na een diepgaand medisch onderzoek blijkt dat uw cognitief geheugen is aangetast waardoor u niet in staat zou zijn om coherente en consistente verklaringen af te leggen, of om gehoord te worden in het kader van uw asielprocedure.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaarde dat u ongeveer twee jaar voor uw vertrek door Alshabaab benaderd werd omdat u een kapsel had dat verboden werd door hen. U werd als straf verbrand en nadien werd u door jongeren uitgelachen omwille van de brandwonden op uw hoofd (CGVS, p. 10).

Uit dit incident kan voor u geen nood aan internationale bescherming afgeleid worden omdat het niet zwaarwichtig is. Het betreft immers een éénmalige gebeurtenis waar u nadien geen problemen meer door ondervonden heeft. U bleef na dit incident nog twee jaar in uw dorp wonen. Deze gebeurtenis heeft niet de aard, intensiteit of draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd in de zin van de Conventie van Genève of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Daden van vervolging moeten immers ofwel zo ernstig van aard zijn of zo vaak voorkomen dat zij een schending vormen van de grondrechten van de mens, ofwel een samenstel zijn van verschillende maatregelen, waaronder

mensenrechtenschendingen, die voldoende ernstig zijn om iemand op een soortgelijke manier te treffen waardoor het leven in het land van herkomst duidelijk ondraaglijk wordt.

Nog verklaarde u dat u en uw vrienden meermaals na de voetbal benaderd werd door een man die preekte over jihad tegen jullie. Ongeveer een week voor uw vertrek werden u en uw vrienden door mannen geblinddoekt en meegenomen naar een plaats waar jullie ook overtuigd werden om jihad te doen (CGVS, p. 9). Tijdens het persoonlijk onderhoud op de DVZ (Dienst Vreemdelingenzaken) haalde u enkel aan dat u op een dag werd meegenomen om naar een preek te luisteren, niet dat u daarvoor al meermaals benaderd werd (vragenlijst CGVS, vraag 5). Toen u hiermee geconfronteerd werd, antwoordde u dat de tolk u tegenhield om verder te vertellen (CGVS, p. 11). Dit antwoord klaart niet uit waarom u dit niet aanhaalde bij de DVZ, er werd u immers gevraagd of er nog iets gebeurde en u antwoordde ontkennend. Dat u deze benaderingen niet vermeld heeft bij de DVZ, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Verder verklaarde u dat u na de preek werd teruggebracht en naar huis ging. U vertelde niets aan uw moeder omdat ze u dat verboden hadden. Uit uw verklaringen blijkt dat uw moeder ontdekte dat Alshabaab u wilde rekruteren omdat u door hen gebeld werd op een gsm en dat zij die gsm opnam (CGVS, p. 9). Tijdens het persoonlijk onderhoud op de DVZ verklaarde u echter dat uw moeder merkte dat u problemen had omdat u er nachtmerries door kreeg (vragenlijst CGVS, vraag 5). Toen u met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd werd, antwoordde u dat ze al iets gemerkt had door de nachtmerries en dat ze het helemaal door had toen de gsm ging (CGVS, p. 13). Dit antwoord kan deze tegenstrijdigheid niet uitklaren en verklaart ook niet waarom u bij DVZ niet vermeld heeft dat u door Alshabaab werd opgebeld. Dit element ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Voorts verklaarde u dat er iemand van Alshabaab naar uw huis kwam om u te zoeken. U werd niet gevonden omdat u verborgen was in een putje (CGVS, p. 13). Er moet worden opgemerkt dat u bij de DVZ niet vermeld heeft dat u in uw huis gezocht werd (vragenlijst CGVS, vraag 5). Bovendien is het niet aannemelijk dat leden van Alshabaab u niet zouden vinden. U was immers in uw huis aanwezig en zij wisten waar u woonde. Het is verder ook niet aannemelijk dat u in uw huis bleef als u wist dat Alshabaab u zouden komen halen. Deze onaannemelijkheden brengen de geloofwaardigheid van uw asielmotieven nogmaals in het gedrang.

U verklaarde nog dat u na uw ontvoering nog een week in uw huis bleef voordat u het land verliet (vragenlijst CGVS, vraag 5). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u echter dat u na de ontvoering slechts één of twee dagen thuis bleef tot u het land verliet (CGVS, p. 14). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, antwoordde u nee. Het louter ontkennen van deze bewering is geen afdoende verklaring voor de tegenstrijdigheid. De geloofwaardigheid van uw asielmotieven wordt hierdoor opnieuw ondergraven.

Ook de documenten die u neerlegde kunnen bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. U bracht een rapport mee van uw Belgische school. Hieruit kunnen hoogstens uw schoolresultaten blijken, die hier niet betwist worden. Er kan geen nood aan internationale bescherming afgeleid worden uit het feit dat u in België naar school gaat. U toont immers niet aan dat u hierdoor problemen zou krijgen bij terugkeer naar Somalië. Het medisch attest werd hierover reeds besproken.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org/>, de , beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-somalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel.

Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle te worden beoordeeld.

Lower Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de “loutere aanwezigheid” ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Lower Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor

het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Lower Shabelle vormt samen met Bay en Bakool de deelstaat South West. De regio is gelegen langs de kust van Zuid-Somalië en is één van de meest waardevolle economische en strategische zones van het land. Mede hierdoor is al-Shabaab zeer actief in deze regio. De regio kent een grote militaire aanwezigheid van het Somalische leger, van AMISOM/ATMIS en van de Verenigde Staten. Al-Shabaab controleert voornamelijk de landelijke gebieden in Lower Shabelle, terwijl de grote steden onder de controle zijn van de nationale en internationale strijdkrachten. De controle over de landelijke gebieden rond de grote steden is vaak onduidelijk of wordt betwist. De belangrijkste bron van conflict in Lower Shabelle is de voortdurende gewapende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaab-troepen, waaronder strijdkrachten van het SNA/Somalische leger en AMISOM/ATMIS. Ook de door de overheid gesteunde Macawiisley-militie mengt zich in de strijd tegen al-Shabaab. Een andere belangrijke bron van conflict zijn de geschillen tussen clans over land en water en zakelijke belangen. Er heerst een voortdurende rivaliteit tussen de Hawiye-clans enerzijds en de Biyomaal- en Digil-clans anderzijds, wat al-Shabaab steeds weer in zijn eigen voordeel probeert uit te spelen.

Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Lower Shabelle in december 2022 1.425.393 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 481 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (362) en in mindere mate explosions/remote violence (99) en violence against civilians (20). De meeste gevechten (battles) zijn aanvallen door al-Shabaab op de Somalische veiligheidsdiensten (het SNA, het NISA en Special Forces) en de ATMIS-troepen (het Oegandees contingent). Onder de noemer explosions/remote violence is al-Shabaab verantwoordelijk voor 83 van de 99 incidenten. Het betreffen grotendeels IED-aanvallen en enkele mortieraanvallen gericht tegen de Somalische veiligheidsdiensten, ATMIS en burgers. ATMIS voert ook mortieraanvallen uit en US AFRICOM luchtaanvallen gericht tegen al-Shabaab. Wat het gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) betreft, is al-Shabaab verantwoordelijk voor 12 incidenten. Dit zijn gerichte moorden op onder meer zakenlui, een voormalige verkiezingsafgevaardigde, de executie van vijf personen verdacht van spionage en de moord op personen die verdacht worden van drugshandel. ACLED registreert ook 6 incidenten waarbij de Somalische veiligheidsdiensten een burger doodschieten, in sommige gevallen omwille van een dispuut over geld met een taxichauffeur/tuktuk-bestuurder. ACLED noteert in totaal 1.137 dodelijke slachtoffers in de regio Lower Shabelle. De meeste doden registreert ACLED onder battles met 875 doden. De dodelijke slachtoffers zijn vooral AS-soldaten, Oegandese ATMIS-soldaten en al-Shabaabstrijders die omkomen tijdens militaire operaties of door al-Shabaab-aanvallen op militaire doelwitten. ACLED noteert geen burgerdoden in deze categorie. Voor incidenten onder explosions/remote violence registreert ACLED 239 doden, voor violence against civilians 23. ACLED registreert de meeste burgerdoden (84) door explosions/remote violence waarbij burgers om het leven komen door onder meer IED- en granaataanvallen, mortierinslagen en niet-ontploffte munitie. Al-Shabaab, ATMIS, US AFRICOM en onbekende gewapende groepen zijn de actoren van dit dodelijk geweld tegen burgers. De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats droogte en conflict/onveiligheid ontvluchtten en in een kleine minderheid overstromingen, hervestigt zich in de regio Benadir. Een minderheid vindt zijn toevlucht in de eigen regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Lower Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Somalië. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

1.4. Begin maart 2024 werd de voogdij van rechtswege beëindigd, omdat verzoeker meerderjarig werd.

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

*"- de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 van de Vreemdelingenwet ;
- artikel 1A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dd. 28/07/1951 (hierna: Conventie van Genève) ;
- artikel 1 (2) van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen dd. 31/01/1967 ;
- schending van artikel 3 Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens;
- schending van het art. 62 Vreemdelingenwet
- de schending van de materiële motiveringsverplichting ;
- het zorgvuldigheidsverplichting ;
- het redelijkheidsbeginsel."*

Verzoeker heeft zelf spontaan aan het begin van het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal melding gemaakt van het feit dat hij tijdens het gehoor bij Dienst Vreemdelingenzaken niet alle details kon vertellen en dat hij zich enkel op de belangrijkste elementen diende te focussen.

Verzoeker was ten tijde van zijn gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken nog minderjarig. Er kan dan ook enige redelijkheid verwacht worden bij de bestreden beslissing. Verzoeker heeft géén tegenstrijdigheden met zijn gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt enkel dat verzoeker bepaalde details niet gemeld heeft bij de Dienst Vreemdelingenzaken, omdat, zoals verzoeker ook zelf reeds aanhaalde aan het begin van het persoonlijk onderhoud, hem gevraagd werd om het kort te houden. Nogmaals, verzoeker was minderjarig bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Als de *protection officer* en de tolk hem vragen dat hij zich focust op de belangrijkste elementen, kan er bezwaarlijk worden gesteld dat verzoeker tegenstrijdige of andere verklaringen heeft afgelegd. De bestreden beslissing stelt zich allesbehalve redelijk op en getuigt van weinig zorgvuldigheid.

Verzoeker heeft wel degelijk een attest voorgelegd van zijn psycholoog. Hij heeft ook een attest voorgelegd van de psychische dienst van het opvangcentrum van Fedasil-Bordet. Uit dit laatste attest blijkt duidelijk dat verzoeker marteling heeft ondergaan en dat hij hiervoor ook psychologische hulp heeft gevraagd (verzoekschrift, stuk 8). Nogmaals, verzoeker was bij aankomst in België in oktober 2022 een minderjarige. Verzoeker is nog steeds in behandeling bij een psycholoog. Een uitgebreid verslag zal nog aan de Raad worden overgemaakt. De bestreden beslissing laat het attest compleet buiten beschouwing en oordeelt dat verzoeker niet aantoonbaar dat hij niet kon deelnemen aan een persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal wat getuigt van geen enkele redelijkheid. Dit attest toont ook zijn kwetsbaar profiel aan, doch hier houdt de bestreden beslissing geen rekening mee. Uit het geciteerde attest blijkt duidelijk dat er in hoofde van verzoeker een verhoogde kwetsbaarheid aanwezig is wat tot een verhoging van de PTSS zal leiden bij een terugkeer naar Somalië.

Verzoeker verwijst naar het arrest “*Elgafaji*” van het Europees Hof van Justitie. Gezien de uitermate psychische kwetsbaarheid van verzoeker, dient dit beschouwd te worden als een persoonlijk element in hoofde van verzoeker die specifiek het risico verhoogt om het slachtoffer te worden van een ernstig en reëel risico. Verzoeker wijst op rechtspraak van de Raad. Uit de verhoogde kwetsbaarheid van verzoeker blijkt aldus een persoonlijke omstandigheid die kan leiden tot een risico om het slachtoffer te worden van een ernstig en reëel risico en dus een schending van artikel 3 van het EVRM.

De bestreden beslissing houdt onvoldoende rekening met zijn verwesterd profiel bij een terugkeer naar Somalië. Zoals uit verzoekers verklaringen blijkt, werd verzoeker meermaals benaderd door Al-Shabaab om zich aan te sluiten bij hen, doch verzoeker heeft dit telkens geweigerd. Zo is verzoeker zelfs twee jaar voor zijn vertrek verbrand geweest door Al-Shabaab omdat hij niet het juiste kapsel droeg, wat ook niet betwist wordt door de bestreden beslissing. Dit toont aan dat verzoeker reeds in Somalië zich niet conformeerde naar de waarden en normen die door Al-Shabaab werden opgelegd. Ondertussen is verzoeker al bijna twee jaar in België. Verzoeker gedraagt zich niet meer naar de waarden en normen die door Al-Shabaab worden opgelegd.

Verzoeker is ernstig gegriefd dat de bestreden beslissing motiveert dat er in zijn hoofde geen persoonlijke omstandigheden zijn die de nood aan internationale bescherming verhogen. Niet enkel verzoekers psychologische kwetsbaarheid, doch ook zijn ‘verwestering’ dient wel degelijk als een persoonlijk element in aanmerking te worden genomen. Dit gelet op het feit dat uit het EUAA “*Country Guidance Somalia*” van augustus 2023 blijkt dat verzoeker afkomstig is van een regio waar Al-Shabaab nog steeds zeer actief is. De bestreden beslissing dient te onderzoeken of verzoeker een zodanig risicoprofiel heeft dat een terugkeer naar Somalië niet mogelijk is. De bestreden beslissing getuigt niet van dergelijk zorgvuldig onderzoek.

Verzoeker legt verschillende stukken voor waaruit blijkt dat hij ondertussen zodanig is verwesterd dat hij niet kan terugkeren naar zijn land van herkomst (verzoekschrift, stukken 3-7). Verzoeker is toegekomen als minderjarige en verblijft ondertussen bijna twee jaar in België. Hij werd reeds op jonge leeftijd gestraft door Al-Shabaab voor het niet naleven van de islamitische principes. Verzoeker heeft, na een verblijf van bijna twee jaar in een ‘ongelovig’ land, zich nog meer de westerse waarden en normen eigen gemaakt, waardoor dit als een persoonlijke omstandigheid dient in aanmerking genomen te worden. Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat hier een ernstig en zorgvuldig onderzoek naar werd verricht.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft stelt verzoeker dat hij wel degelijk persoonlijke omstandigheden heeft aangetoond.

Vooreerst is verzoeker extra kwetsbaar gelet op het feit dat hij als minderjarige is vertrokken. Daarnaast kampt hij met psychische problemen en is hij zodanig verwesterd dat hij reeds in het verleden geviséerd werd door Al-Shabaab. Verzoeker haalt landeninformatie aan aangaande de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst.

Zoals ook het EUAA “*Country Guidance Somalia (August 2023)*” stelt, blijkt dat verzoekers regio nog zeer onstabiel is, doch dat de loutere aanwezigheid van een persoon niet leidt tot de nood aan bescherming, hoewel het willekeurig geweld wel tot een hoger niveau leidt indien er sprake zijn van persoonlijke omstandigheden. Verzoeker heeft persoonlijke omstandigheden aangetoond. De bestreden beslissing houdt onvoldoende rekening met verzoekers verhoogde kwetsbaarheid, alsook met de nog steeds aanhoudende veiligheidsconflicten in de regio van verzoeker. De bestreden beslissing dient minstens vernietigd en teruggestuurd te worden naar het Commissariaat-generaal voor verder onderzoek.

3.1.2. Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift de volgende stukken:

- Overeenkomst van alternerende opleiding (stuk 3);
- Aanbevelingsbrieven C. D. en K. B. (stuk 4);
- Aanbevelingsbrief B. O. (stuk 5);
- Schoolrapporten verzoeker (stuk 6);
- Aanbevelingsbrieven tewerkstellingsbegeleiders CDO Noorderkempen (stuk 7);
- Psychologische attesten verzoeker (stuk 8);
- Landeninformatie (stukken 9-13).

3.1.3. In een aanvullende nota van 3 mei 2024 stelt de commissaris-generaal dat het middel ongegrond is.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

3.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

De Raad merkt op dat tijdens de procedure rekening werd gehouden met verzoekers minderjarigheid. Vooreerst werd een fiche opgemaakt "*niet-begeleide minderjarige vreemdeling*" die een eerste screening uitvoert naar bijzondere noden of kwetsbaarheden. Verzoeker kreeg een voogd toegewezen op 27 juli 2023, die verzoeker kon bijstaan vanaf het begin van de procedure (DVZ-verklaring, stuk 7, p. 13; CGVS-vragenlijst, stuk 7, p. 2). Ook uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker op een aangepaste wijze werd begeleid en alle kansen werd geboden om de relevante aspecten van zijn verzoek om internationale bescherming toe te lichten. In elk geval kan uit het verloop van het persoonlijk onderhoud met verzoeker, die werd bijgestaan door zijn voogd en zijn advocaat, worden afgeleid dat hij werd ondervraagd door een gespecialiseerde *protection officer* en dat hem gepaste vragen werden gesteld. Minstens toont verzoeker niet concreet aan dat bij de behandeling van het verzoek geen rekening werd gehouden met zijn minderjarigheid. De bestreden beslissing stelt verder uitdrukkelijk dat er bij de beoordeling van verzoekers verklaringen rekening gehouden werd met diens jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in zijn land van herkomst.

Tot slot wijst de bestreden beslissing de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie er uitdrukkelijk op dat verzoeker minderjarig is en dat bijgevolg het Verdrag inzake de Rechten van het Kind van 20 november 1989 van toepassing is. Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van verzoekers verklaringen en de stukken in het administratief dossier afdoende rekening heeft gehouden met de jeugdige leeftijd en persoonlijke omstandigheden van verzoeker.

De Raad stelt daarnaast vast dat verzoeker bij het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken er inderdaad op gewezen wordt dat van hem verwacht wordt dat hij kort, maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, verzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden van bij aanvang van de asielprocedure. Bovendien betreffen de vastgestelde omissies kernelementen van verzoekers asielrelaas, waardoor redelijkerwijze kon worden verwacht dat verzoeker deze elementen correct weergeeft. Daarnaast werden verzoekers verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken aan hem voorgelezen in het Somalisch en heeft hij deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat hij zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan.

Waar verzoeker wijst op zijn psychologische kwetsbaarheid en stelt dat de commissaris-generaal hier geen rekening mee heeft houden, wijst de Raad op de volgende correcte en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier:

"U verklaarde dat u stress heeft omwille van wat u meemaakte in het verleden en door de onzekerheid over uw asielprocedure. U legde documenten neer om dit te staven. Er kan uit deze documenten niet worden afgeleid dat u daadwerkelijk cognitieve problemen heeft en nergens wordt een diagnose of pathologie vastgesteld. Het betreft geen medisch attest waaruit na een diepgaand medisch onderzoek blijkt dat uw cognitief geheugen is aangetast waardoor u niet in staat zou zijn om coherente en consistente verklaringen af te leggen, of om gehoord te worden in het kader van uw asielprocedure."

Daarnaast werd verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd of hij last had van psychische problemen, waarop hij antwoorde dat hij stress heeft omdat hij bezorgd is om zijn familie en soms last heeft van hoofdpijn als hij zwaar werk doet of gestresseerd is door de brandwonden op zijn hoofd (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 14). Echter blijkt niet dat verzoeker niet in staat zou zijn geweest om volwaardige verklaringen af te leggen omwille van deze problemen. Verzoeker, noch zijn raadsman hebben

opmerkingen gemaakt over het verloop van het persoonlijk onderhoud. Dat verzoeker stelt dat hij bij terugkeer een verhoogde kans heeft op PTSS, is aldus een blote bewering die hij niet staft.

In zoverre verzoeker stelt dat hij door zijn lang verblijf in Europa bij een terugkeer naar Somalië door Al Shabaab als verwesterd zal worden beschouwd, merkt de Raad erop dat hoewel verzoekers voogd en advocaat opmerkingen hebben gemaakt betreffende de aanwezigheid van persoonlijke omstandigheden, verzoeker zelf nergens gewag heeft gemaakt van een vrees bij terugkeer omwille van zijn verwestering. Op het einde van het persoonlijk onderhoud werd verschillende malen gevraagd of verzoeker alle redenen heeft kunnen vertellen waarom hij niet meer zou kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst. Verzoeker antwoordde hierop positief, zonder iets te vermelden over een mogelijke verwestering (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 18). Verzoeker heeft echter de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de instantie kan beslissen over dit verzoek. Verzoekers vrees om bij een terugkeer naar Somalië problemen te krijgen door zijn verblijf in Europa wordt dan ook ondergraven door het feit dat hij deze vrees niet eerder heeft vermeld gedurende de procedure tot het bekomen van internationale bescherming. Verder blijkt uit de beschikbare landeninformatie geenszins dat louter verzoekers profiel als 'terugkeerder' volstaat om aan te nemen dat hij in Somalië dreigt te worden geviséerd of te worden vervolgd. Verzoeker dient zijn vrees voor vervolging dan wel reëel risico op ernstige schade *in concreto* aannemelijk te maken.

In casu stelt verzoeker dat hij in België is toegekomen als minderjarige, dat hij ondertussen bijna twee jaar in België verblijft en dat hij reeds op jonge leeftijd gestraft werd door Al Shabaab voor het niet naleven van de islamitische principes. Zo stelt verzoeker dat hij meermaals benaderd werd door Al Shabaab om zich aan te sluiten bij hen, wat hij heeft geweigerd. Verzoeker stelt dat hij twee jaar voor zijn vertrek verbrand is geweest door Al Shabaab omdat hij niet het juiste kapsel droeg, wat ook niet betwist wordt door het Commissariaat-generaal. Dit toont volgens verzoeker aan dat hij zich reeds in Somalië zich niet conformeerde naar de waarden en normen die door Al Shabaab werden opgelegd. Verzoeker legt in zijn aanvullende nota een overeenkomst van alternerende opleiding neer, aanbevelingsbrieven en schoolrapporten neer.

Uit voorliggende elementen blijkt echter geenszins dat verzoekers verblijf en ervaring in Europa hem op zulke wijze hebben beïnvloed dat hij hier in België waarden en visies heeft ontwikkeld die hem op zodanige wijze hebben vervreemd van de Somalische samenleving dat een terugkeer niet mogelijk zou zijn. Verzoeker was 16 jaar oud toen hij uit Somalië is vertrokken. Hieruit kan worden afgeleid dat hij in Somalië reeds in zekere mate gevormd was naar de Somalische waarden en normen. De Raad wijst er verder op dat verzoeker slechts sinds oktober 2022 in België heeft verbleven in het kader van de asielprocedure, hetgeen niet kan worden beschouwd als een langdurige periode waaruit kan worden afgeleid dat verzoeker op een zulke mate zou zijn geïntegreerd in de Belgische maatschappij dat hij niet langer zou kunnen aarden in de Somalische maatschappij. Verzoeker spreekt ook nog steeds Somalisch, zo blijkt uit diens persoonlijke onderhoud (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4). Verzoeker heeft ook nog steeds contact met zijn familie (*Ibid.*, p. 7).

Het loutere gegeven dat verzoeker zich bij een terugkeer in enige mate zou dienen te conformeren aan de in zijn land gangbare en dominante cultuur, kwalificeert op zich niet als een 'vervolging' in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of 'ernstige schade' in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker haalt verder geen concrete elementen aan die wijzen op een verwestering in zijn hoofde. De documenten over zijn school die verzoeker neerlegt kunnen de bovenstaande vaststelling niet ombuigen, maar wijzen hoogstens op zijn integratie, wat niet hetzelfde is als verwestering.

Bij gebrek aan een dienstig verweer tegen de overige correcte en pertinente motieven van de bestreden beslissing, neemt de Raad deze eveneens integraal over.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, neemt de Raad de vaststellingen van de bestreden beslissing hieromtrent over:

"Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia from september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org/>, de , beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-somalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie._overzicht_veiligheidsincidenten_202312_21.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit "conflict-affected areas" afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het

geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle te worden beoordeeld.

Lower Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Lower Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Lower Shabelle vormt samen met Bay en Bakool de deelstaat South West. De regio is gelegen langs de kust van Zuid-Somalië en is één van de meest waardevolle economische en strategische zones van het land. Mede hierdoor is al-Shabaab zeer actief in deze regio. De regio kent een grote militaire aanwezigheid van het Somalische leger, van AMISOM/ATMIS en van de Verenigde Staten. Al-Shabaab controleert voornamelijk de landelijke gebieden in Lower Shabelle, terwijl de grote steden onder de controle zijn van de nationale en internationale strijdkrachten. De controle over de landelijke gebieden rond de grote steden is vaak onduidelijk of wordt betwist. De belangrijkste bron van conflict in Lower Shabelle is de voortdurende gewapende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaab-troepen, waaronder strijdkrachten van het SNA/Somalische leger en AMISOM/ATMIS. Ook de door de overheid gesteunde Macawiisley-militie mengt zich in de strijd tegen al-Shabaab. Een andere belangrijke bron van conflict zijn de geschillen tussen clans over land en water en zakelijke belangen. Er heerst een voortdurende rivaliteit tussen de Hawiye-clans enerzijds en de Biyomaal- en Digil-clans anderzijds, wat al-Shabaab steeds weer in zijn eigen voordeel probeert uit te spelen.

Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Lower Shabelle in december 2022 1.425.393 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 481 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (362) en in mindere mate explosions/remote violence (99) en violence against civilians (20). De meeste gevechten (battles) zijn aanvallen door al-Shabaab op de Somalische veiligheidsdiensten (het SNA, het NISA en Special Forces) en de ATMIS-troepen (het Oegandees contingent). Onder de noemer explosions/remote violence is al-Shabaab verantwoordelijk voor 83 van de 99 incidenten. Het betreffen grotendeels IED-aanvallen en enkele mortieraanvallen gericht tegen de Somalische veiligheidsdiensten, ATMIS en burgers. ATMIS voert ook mortieraanvallen uit en US AFRICOM luchtaanvallen gericht tegen al-Shabaab. Wat het gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) betreft, is al-Shabaab verantwoordelijk voor 12 incidenten. Dit zijn gerichte moorden op onder meer zakenlui, een voormalige verkiezingsafgevaardigde, de executie van vijf personen verdacht van spionage en de moord op personen die verdacht worden van drugshandel. ACLED registreert ook 6 incidenten waarbij de Somalische veiligheidsdiensten een burger doodschieten, in sommige gevallen omwille van een dispuut over geld met een taxichauffeur/tuktuk-bestuurder. ACLED noteert in totaal 1.137 dodelijke slachtoffers in de regio Lower Shabelle. De meeste doden registreert ACLED onder battles met 875 doden. De dodelijke slachtoffers zijn vooral AS-soldaten, Oegandese ATMIS-soldaten en al-Shabaabstrijders die omkomen tijdens militaire operaties of door al-Shabaab-aanvallen op militaire doelwitten. ACLED noteert geen burgerdoden in deze categorie. Voor incidenten onder explosions/remote violence registreert ACLED 239 doden, voor violence against civilians 23. ACLED registreert de meeste burgerdoden (84) door explosions/remote violence waarbij burgers om het leven komen door onder meer IED- en granaataanvallen, mortierinslagen en niet-ontplofte munitie. Al-Shabaab, ATMIS, US AFRICOM en onbekende gewapende groepen zijn de actoren van dit dodelijk geweld tegen burgers. De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats droogte en conflict/onveiligheid ontvluchtten en in een kleine minderheid overstromingen, hervestigt zich in de regio Benadir. Een minderheid vindt zijn toevlucht in de eigen regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Lower Shabelle in uw hoofdte mate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. (...)"

Voor zover verzoeker zijn psychische problemen aanvoert als een persoonlijke omstandigheid, blijkt uit bovenstaande beoordeling dat hij zich niet in een dermate psychische gesteldheid bevindt waardoor hij in vergelijking met een ander persoon een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Ook verzoekers beweerde verweesterde profiel, gelet op bovenstaande analyse, kan niet worden aangenomen als een persoonlijke omstandigheid die een verhoogd risico oplevert om slachtoffer te worden van het willekeurig geweld in Lower Shabelle. Verzoeker laat dit na *in concreto* aan te tonen.

Verzoeker voert geen andere redenen aan waarom hij niet zou kunnen terugkeren naar Somalië.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofdte zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig september tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP